

Матеріали

науково-практичної конференції
з міжнародною участю

“Симуляційна медицина погляд в майбутнє”

(впровадження інноваційних технологій
у вищу медичну освіту України)

м. Чернівці
19 лютого 2021

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МАТЕРІАЛИ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,

“МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ - ПОГЛЯД В МАЙБУТНЄ”

*(впровадження інноваційних технологій
у вищу медичну освіту України)*

м. Чернівці

19 лютого 2021

УДК : 378.147.091.33-027.22(061.3)

С 37

Головний редактор:

Бойчук Т. М. – в. о. ректора Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Геруш І. В. – к.мед.н., доцент, проректор з науково-педагогічної роботи.

Ходоровський В. М. - к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу з сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення.

Смандич В. С. - к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, асистент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб.

Хлуновська Л. Ю. - к.мед.н., асистент кафедри педіатрії та медичної генетики.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих вчених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

С 37 **Медична симуляція – погляд у майбутнє (впровадження інноваційних технологій у вищу медичну освіту України)** (для лікарів, науковців та молодих вчених) : наук.-практ. конф. з міжнар. участю. Чернівці, 19.02.2021 року: тези доп. / Чернівці: БДМУ. – 267 с.

УДК : 378.147.091.33-027.22(061.3)

С 37

Буковинський державний медичний університет, 2021

дві групи. Перша група (основна) - відпрацьовували практичні навички на фантомних моделях під керівництвом викладача-дублера, друга група (порівняльна) вели спостереження за ними. Після закінчення терміну проходження практики, студентам обох груп було запропоновано працювати з пацієнтами (за згодою), в яких були діагнози подібні до відпрацьованих на фантомах.

Як показали спостереження, студенти першої групи впевнено підходили до пацієнта, знали яке положення необхідне для зручності роботи, вміло користувалися оглядовими наборами інструментів. Ними були поставлені правильні діагнози та обрано схему лікування. Учасники другої групи теоретично справилися з завданням, але починали плутатися в послідовності дій, що показувало невпевненість та незібраність у роботі.

Висновок. Симуляційне навчання необхідне для закріплення набутих теоретичних знань та посилення практичних навиків.

Отже, теоретична підготовка у поєднанні з практикою та відпрацюванням віртуального алгоритму лікування стоматологічних хворих в умовах, максимально наближених до реальних, дають кращі результати практичної діяльності для майбутнього лікаря. Симулятори адаптують клінічну ситуацію для студента з необмеженою кількістю повторів виконання та послідовний розбір результатів та помилок. Це дозволяє удосконалити психо-моторні навички та навчитись роботі з асистентом (в чотири руки), а в майбутньому - уникнути непередбачуваних ситуацій вже в момент роботи з реальними пацієнтами.

Список використаних джерел

1. Каськова Л.Ф. Роль інформаційних комп'ютерних технологій у пізнавальній діяльності студентів / Л.Ф. Каськова, О.Ю. Андриянова, О.О. Карпенко, О.І. Яценко // Матеріали навчально-методичної конференції з міжнародною участю «Інноваційні технології організації Самостійної роботи студентів медичних закладів». - Полтава, 2017. - С. 60-62.
2. Симуляційне навчання в медицині: міжнародний та вітчизняний досвід / В.В. Артюменко, С.С. Семченко, О.С. Єгоренко [та ін.] // Одеський медичний журнал. - 2015. - № 6. - С. 67-74.
3. Онищенко Л.Ф., Иванова О.П., Фурсик А.И., Куркина О.Н. Анализ влияния симуляционного обучения на уровень освоения практических навыков в системе подготовки врача-стоматолога с точки зрения студентов на основании социального опроса // Современные наукоемкие технологии. – 2016. – № 8-1. – С. 135-139.

СИМУЛЯЦИОННОЕ ОБУЧЕНИЕ В ПЕДИАТРИИ

Маматкулова Д.Х., Салимов М.Д

Самаркандский государственный медицинский институт, Самарканд

Симуляционное обучение — относительно новое и очень быстро развивающееся направление медицинского образования. Данный метод обучения особенно важен для овладения навыками экстренной и неотложной помощи детям. Симуляционные технологии позволяют решать этические проблемы и практические дилеммы по безопасности пациента, выявить ошибки и обсудить их, достигать компетентности и безопасности до применения процедуры на пациентах. Навыки клинической работы до

применения их на реальных пациентах студенты должны приобретать в манипуляционных кабинетах симуляционного центра, оснащенных высокотехнологическими тренажерами и компьютеризированными манекенами, позволяющими моделировать определенные клинические ситуации.

Целью нашего исследования был анализ закрепления клинических навыков обучающихся по специальности «Педиатрия» в учебно-клиническом центре.

Освоение и отработка клинических навыков в педиатрии осуществлялась преимущественно на симуляционных технологиях на сердечно-легочном симуляторе SIM bebi, манекене новорожденного, ребенка 1 года и 5 лет. Нами были разработаны алгоритмы диагностики и тактика при основных неотложных состояний в детской практике.

Для лучшего усвоения принципов симуляционных технологий нами представлены элементы активных методов обучения, основанных на клинических случаях, в частности CBL (Case-Based Learning). В клиническом сценарии описывали цели обучения, обстановку учебной комнаты, перечень манекенов и тренажеров, распределение и описание ролей. Также, представляли информацию для обучающихся, начальные условия и дальнейшее развитие сценария в виде нескольких вариантов в зависимости от правильности оказания неотложной помощи от улучшения до констатации смерти.

Информация для преподавателя содержала алгоритм выполнения навыка и оценочные листы, позволяющие преподавателю оценить и отметить выполнение задания по шкале баллов от 0 до 3, что соответствует, не выполнил, выполнил с помощью, выполнил частично, выполнил полностью. Критерием выполнения действий была оценка клинической ситуации, с выделением ведущего клинического синдрома, определения темпов реанимационных мероприятий и их эффективности. В инструкции для проведения четко обозначены все действия обучающихся для оценки их индивидуальных достижений.

Клинический сценарий предполагал наличие дебрифинга. Материалом для обсуждения, которого была тактика, последовательность, правильность и качество действий обучающихся на основе видеозаписи в группе, что обеспечивало высокую усвояемость материала за короткий промежуток времени.

Важным является определение примерного перечня вопросов для дебрифинга, как одного из основных составляющих элементов данного активного метода обучения.

Разработанные клинические сценарии позволяют, обучающимся отрабатывать клинические навыки и усвоить навыки работы в команде.

Выводы. Учебно-клинический центр обеспечивает соответствующую образовательную среду для клинического обучения, позволяет проводить интегрированное обучение и преподавание клинических навыков с применением различного учебного оборудования, включая манекены, муляжи, стандартизированные пациенты, виртуальные модели, интерактивные обучающие компьютерные программы, аудио-видео материалы, позволяет оценить клинические навыки студентов, формировать навыки самостоятельного целенаправленного самообучения, воспроизводить клиническую обстановку, обеспечить возможность неоднократного повторения одних и тех же клинических ситуаций заданного уровня сложности для всех обучающихся, проводить обучение клиническим навыкам в безопасной среде, не приносящей вред пациенту и позволяющей студентам, интернам делать ошибки.

Таким образом, симуляционное обучение в педиатрии и разработанные клинические сценарии способствовали междисциплинарному обучению, работе в команде, выработки адекватных коммуникативных навыков.

Список использованных источников

1. Авдеева В.Г. Инновационные технологии в системе непрерывного медицинского образования. Опыт подготовки специалистов службы медицины катастроф и скорой медицинской помощи. Медицинское образование и профессиональное развитие, №1, 2010
2. Блохин Б.М. Клиническое моделирование в неотложной педиатрии. «Мать и Дитя в Кузбассе», 2009 №4
3. Романцов М.Г. Педагогические технологии в медицине / М.Г. Романцов, Т.В. Сологуб. - М.: ГЭОТАР-Медиа.- 2007. - С. 62-78.
4. Gaba D.M. The future vision of simulation in health care // Qual Saf. Health Care. — 2004. — 13(Suppl. 1). — P. i2-i10. — doi: 10.1136/qshc.2004.009878.
5. Sørensen J.L. et al. Design of simulation-based medical education and advantages and disadvantages of in situ simulation versus off-site simulation // BMC Med. Educ. — 2017. — 17. — 20.
6. Cook D.A. et al. Technology-enhanced simulation for health professions education: a systematic review and meta-analysis // JAMA. — 2011 Sep 7. — № 306(9). — P. 978-88. — doi: 10.1186/s12909-016-0838-3.

МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ СТОМАТОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ДО САМОСТІЙНОЇ ПОЗААУДИТОРНОЇ РОБОТИ

Мельник Н.С.

Івано-Франківський національний медичний університет, м.Івано-Франківськ

Мотивація є рушійною силою, яка змушує досягати поставленої мети. У процесі навчання - це здобуття нових знань та професійне вдосконалення. Мотивів для навчання багато, і вони можуть не тільки виявлятися окремо в кожній людині, але і зливатися в єдине ціле, формуючи складні мотиваційні системи. Мотивація студентів є одним із найефективніших способів поліпшення навчання, але це досить непростий і неоднозначний процес зміни ставлення особистості як до окремого предмету вивчення, так і до всього навчального процесу загалом.

Головна мета навчально-методичної роботи медичного університету полягає в підготовці спеціалістів, здатних в умовах практичної охорони здоров'я клінічно мислити, оперативно приймати рішення, здійснювати адекватні лікувальні заходи. В Івано-Франківському національному медичному університеті (ІФНМУ) постійно вдосконалюються технології навчального процесу, що допомагає підвищувати мотивацію студента, пробуджує зацікавленість його до майбутньої практичної діяльності і бажання більше знати та вміти. Це є важливим чинником формування у студентів клінічного мислення, що забезпечує найефективніше використання теоретичних знань та особистого досвіду для виконання діагностичних і терапевтичних завдань стосовно конкретного пацієнта.